

เรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

รายละเอียด

นักประวัติศาสตร์ชี้ชัดว่า ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่สุดของกระบวนการสร้างชาติจนสามารถพัฒนาเป็นประเทศไทยในทุกวันนี้ได้คือ ช่วงเวลาหลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สองในปี พ.ศ.2310 ขณะนั้นอาณาจักรได้เกิดการแตกแยกออกเป็นสี่ส่วนใหญ่ๆ ตามภาค คือ พิษณุโลกคุ่มภาคเหนือ นครศรีธรรมราชมีอำนาจในภาคใต้ทั้งหมด นครราชสีมาและพิมาย มีอิทธิพลครอบคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จันทบุรีเป็นหัวเมืองใหญ่ที่สุดทางภาคตะวันออก ส่วนเชียงใหม่ตกเป็นของพม่าเรียบร้อยแล้ว

หลังจากกรุงศรีล่มสลาย ผู้นำตามหัวเมืองแต่ละแห่งพากันสถาปนาตัวเองขึ้นเป็นเจ้าผู้ปกครองนคร อีกทั้งชนบทรวมเนียมประเพณีและลักษณะของประชาชนในแต่ละภาคที่ค่อนข้างแตกต่างกัน มีโอกาสที่จะทำให้เกิดการแตกออกเป็นประเทศต่างๆ ทันที แต่คาดว่า พม่าคงยกทัพมาปราบหัวเมืองเหล่านี้ในภายหลัง

ส่วนอยุธยาและภาคกลางทั้งหมด พม่าประกาศไปทั่วโลกว่า เป็นส่วนหนึ่งของพม่า และอังกฤษซึ่งเข้ามายึดพม่าเป็นเมืองขึ้น ต้องประกาศรับรองตามหลักสากลอย่างแน่นอน หลังจากนั้นเขตแดนประเทศจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้อีกต่อไป

ในการเสียกรุงฯ ครั้งที่สอง กรุงศรีอยุธยาได้ถูกพม่าทำลายอย่างถล่มทลายจนโค่น ชนิดที่ว่าไม่ให้มีโอกาสฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่พม่าเคยทำสำเร็จมาครั้งหนึ่งแล้วกับมอญ

ก่อนหน้าที่พม่าจะตีกรุงศรีอยุธยาแตกไม่กี่ปี พระเจ้าอลองพญาได้ยกทัพเข้าตีหงสาวดี เมืองหลวงของมอญ แล้วเผาเมืองจนราบคาบ แม้ว่าในอดีตมอญจะมีษัตริย์ที่เก่งกล้าสามารถหลายพระองค์ ถึงขนาดเคยตีอังวะเมืองหลวงของพม่าสำเร็จ แต่ในช่วงเวลาวิกฤติของการสร้างชาติ มอญกลับไม่สามารถหาผู้นำในการกู้เอกราชคืนมา ทำให้มอญ ที่เป็นเชื้อชาติหลักของพม่า ซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เหนือดินแดนนั้นมาก่อนหลายพันปี จนชาวต่างชาติพากันเรียกขานดินแดนแห่งนั้นว่า “รามัญประเทศ” มาแต่โบราณกาล วันหนึ่งกลับต้องกลายเป็นชนกลุ่มน้อย ไม่มีอาณาเขตประเทศเป็นของตนเอง และถูกคนเชื้อสายพม่ากดขี่ข่มเหงอยู่ตลอดเวลาตราจนปัจจุบัน

ครั้งที่กรุงศรีฯแตก ชาวอยุธยาเสียชีวิตไปประมาณสามแสนคน ที่เหลือถูกกวาดต้อนกลับไปพม่า ไม่มีใครเลยที่คิดจะลุกขึ้นมาเป็นผู้นำในการกอบกู้ชาติบ้านเมือง ต่างคนต่างหนีเอาตัวรอด บ้างก็เข้าสวามิภักดิ์กับพม่า เช่น เชื้อพระวงศ์ของพระเจ้าเอกทัศหลายพระองค์ยอมเข้าด้วยกับแม่ทัพพม่า เพื่อให้ไม่ถูกประหารชีวิต

พม่าเป็นชาตินักรบที่เก่งกล้า เป็นมหาอำนาจของดินแดนแถบนี้ในยุคนั้น แม้แต่กองทัพจีนและอินเดียก็เคยถูกพม่าตีจนยอมยุติศึก การที่คิดจะกู้ชาติไม่ใช่เรื่องง่าย และเชื้อสายราชวงศ์ไทย ก็ถูกเข่นฆ่าหรือควบคุมตัวไปอยู่ที่พม่าจนหมด

ในช่วงเวลานั้น โอกาสสิ้นชาติไทยมีสูงถึง 90 % ถ้าไม่มีทหารเอกที่ชื่อ “พระยาตาก” พาทหารห้าร้อยนาย ดีฝ่าวงล้อมของทหารพม่าออกมา

แล้วเรื่องเหลือเชื่อก็เกิดขึ้นจริงๆ ชั่วเวลาเพียงเจ็ดเดือนหลังจากเสียกรุงฯ ได้มีกองทัพเรือกว่าร้อยลำระดมพลมาจากเมืองจันทบุรี แล่นไล่เลาะชายฝั่งตะวันออกมาจนถึงปากแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วกระเชียงฝักกระแสน้ำเข้าสู่อยุธยา ทำสงครามไล่ฆ่าฟันพวกพม่าล้มตายแตกทัพกระจัดกระจาย รวมไปถึงสังหารสุกี้พระนายกอง แม่ทัพพม่าผู้ซึ่งเคยฆ่าล้างบางชาวบ้านบางระจันอย่างโหดเหี้ยม

ในที่สุด กองทัพเรือก็ชิงกรุงศรีอยุธยาคืนมาได้ ทำให้เอกราชกลับมาเป็นของไทยอีกครั้งหนึ่ง ผู้นำในการต่อสู้คราวนั้นก็คือ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี หรือสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชนั่นเอง

สมเด็จพระเจ้าตากสินทรงเริ่มต้นชีวิตราชการอย่างนายทหารสามัญผู้หนึ่งที่มีความรักชาติอย่างแรงกล้า และเกิดในตระกูลคนจีนที่ไม่ใช่เชื้อพระวงศ์ จึงไม่มีพระบารมีโดยกำเนิด การกู้ชาติและสร้างชาติสำหรับพระองค์จึงยากลำบากกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใด

>>> กู้ชาติว่ายากแล้ว แต่สร้างชาติขึ้นมาใหม่ยากกว่านั้น อยุธยาโดนเผาทำลายจนไม่เหลืออะไรเลย ตอน

ฐานข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร-ตาก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ต่อไปจะมาถึง การสร้างอาณาจักรไทยขึ้นใหม่อีกครั้ง โดยต้องไล่ตีนครศรีธรรมราช โคราช พิมาย พิษณุโลก และเชียงใหม่ กลับคืนมา เลยไปถึงลาว เขมร ทวาย มะริด ตะนาวศรี กลับตัน ตรังกานู และไทรบุรี เพื่อรวบรวมผืนแผ่นดินให้พวกเราได้อยู่อาศัยตราบจนทุกวันนี้

คำสำคัญ : สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

ที่มา : <https://www.facebook.com/doctorsom>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2022-08-03

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=2134&code_db=610001&code_type=TK001

The Office Of Academic Resource Information And Technology